

มะแขว่น

ชื่ออื่น	มะแขว่น (ภาคเหนือ) พริกหอม กำจัดต้น	
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	ต้น	เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง 10-15 เมตร มีกิ่งก้านสาขา
	ใบ	ใบเดี่ยวรูปไข่
	ดอก	เป็นช่อ
	ผล	กลมขนาดเท่าเมล็ดพริกไทย เปลือกสีแดง ออกเป็นช่อ เมื่อแก่แตกออก มีเมล็ดเล็กกลม ขนาดเล็ก สีดำ ผิวมัน
การขยายพันธุ์	เมล็ด	
ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์	ตุลาคม-พฤศจิกายน	
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต	ขึ้นตามป่าโปร่ง และป่าเบญจพรรณ	
การใช้ประโยชน์	ทางอาหาร	ใบอ่อน รับประทานเป็นผักสดจิ้มร่วมกับ น้ำพริกปลาร้า ลาบ และก๋อ้น ผลแห้งเป็น เครื่องเทศผสมกับลาบ หลู ยำต่างๆ และ เครื่องแกงแค เช่น ใสเป็นเครื่องเทศผสมแกง อ่อมไก่ แกงอ่อมเนื้อ
	ทางยา	ใบ แก้วรำนะนาด แก้วปวดฟัน <u>เมล็ด</u> แก้วลม วิงเวียน บำรุงโลหิต บำรุงหัวใจ ขับลมใน ลำไส้ ขับปัสสาวะ บำรุงธาตุ ถอนพิษ ฟก บวม แก้วหนองใน <u>ราก</u> <u>เนื้อไม้</u> ขับลมใน ลำไส้ แก้วลมเบื้องบน หน้ามืด ตาลายวิงเวียน ขับระดู
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	ช่วงปลายฤดูฝน	

กัญญา คิวเศษ และคนอื่นๆ. 2542. ผักพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.